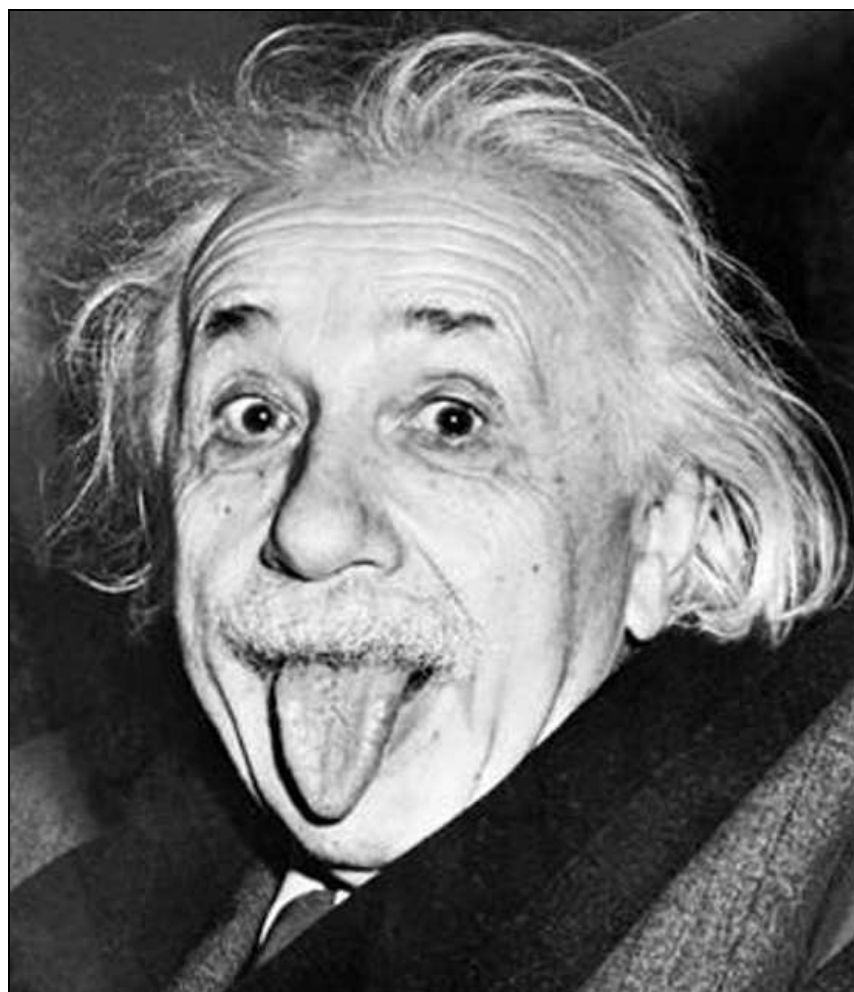

Пламен Петров

НЕСКРИТИ ВОЩЛИ

УСМИВКИ ОТ СТАРИ ЛЕНТИ И СЪБИТИЯ

О, ВАВУ!

(скромен опит за поема,
разглеждаща проблема
за някои момичета
от най-наше време)

О, бейби!

Ти си мацката на моето сърце!
Когато те погледна се прераждам,
ставам лек като перце,
забравям ресторантските тарифи
и шепна твойто име...
(Ау, как беше?! Жужа или Фифи?)

О, бейби!

Когато те видях за първи път
за миг ми стана ясно,
че в тебе всичко
(що е “Кореком”-ско)
е прекрасно!

О, Бейби!

Твойте мигли са шедьовър!
(Осемсантиметров).
А бюста ти
(м-м-м-м!!!)
напомня стиловете
“Рококо” и “Ретро”!

О, бейби!
Пред вихъра на твоята прическа
хълцам,
мигам
и немея!
(Но, бейби, много се съмнявам
дали изпълнено е с НЕЩО
пространството...под нея?!).

.....

Това е,
бейби,
твоята малка
драма...

...ти, иначе, си готина мадама!

Май, 1989

В РЕСТОРАНТА

(по Христо Ботев)

Тежко, брате, се живее
между глупци неразбрани!
Да надигнем глас не смеем
пред началници тирани.

Свестните у нас считат за луди,
глупецът вредом всеки почита.
“Висшист е!”, казват, па го не питат
за що се бори и как се труди.

Мечти мрачни, мисли бурни
са разпнали душа млада:
ще ли злото да катурнем
или още ще се страда?

Да се борим кой как може
с душманите на народа!
Ази ще се боря тоже –
за начало тази ода!

И глава ний няма да сложим
пред страсти и светски кумири.
Да им покажем какво можем
кога изпием по пет-шест бири!

Юли, 1989

НЕСКРИТИ ВОПЛИ

(по Димчо Дебелянов)

Не искам да те помня все така:
как в бащината къща се завръщаш,
на бой налиташ, псуваш и повръщаш,
с омекнали от виното крака.
Не искам да те помня все така!

Не искам да те помня все така:
как тъща си зла вещица наричаш,
и как на пода в спалнята се свличаш
с бутилка недопита във ръка.
Не искам да те помня все така!

Не искам да те помня все така:
събудил се със тежък махмурлук
изяждаш четири сандвича със лук
плюс порцията снощна мусака.
Не искам да те помня все така!

28 Юли, 1989

СТУДЕНА ВЕЧЕРЯ (неизпята кънтри-балада)

Хладилникът-келнер менюто съобщава:
домати и сирене, хляб и салам.
Животът е тежък и не прощава.
Студена вечеря. Вечеря за сам.

Преглъщам набързо ергенската манджа.
Поглъща ме бавно хладилният мраз.
В мрака потърсвам пак старото банджо.
То тихо запява. Пея и аз:

“О, мила, къде си? Чуй моите вопли!
При мен пак върни се! Недей ме мъчи!
И – моля те – пак сготви ми две топли,
ласкави, нежни...яйца на очи!”

1991

ЙОГА

Трудно е да бъдеш йога!
Трудно е да бъдеш бог!
Йога да съм аз ще мога
(може би) след дълъг срок.
Но наляга ме тревога,
че дори да съм послушен
никога не ще да мога
йога да съм...ако пуша!

Оряхово, 1986

НЕ ОДЪРТЯВАЙ, ЛЮБОВ

(по Недялко Йорданов)

Не одъртявай, либоф, във телата ни понатежали!
Въпреки брачния стаж още не сме взели-дали.
И подозрително блясва в очите ми намек за страстни
и невъзможни игри. За невъзможното щастие...

Не одъртявай, либоф, толкова кратка и тайна!
Ти изплезил им език и кажи им: "Вашата майна!".
Нека телата ни още с ласки да се гощават.
Рано е още да спрем - късно е да си прощаваме...

Не одъртявай, либоф, чуваш ли, много те моля!
Кой те гримира така?! Пак ли този твой Кольо?!
Кой в този тесен сутиен тъй глупаво те е навлякъл?!
Всичко е само игра. И виртуален спектакъл...

Не одъртявай, либоф! Ето, полата ти пада -
ще те направя отново гола, нахална и млада!
С устни, език и ръце своят нагон отстоявай!
Не одъртявай, либоф! Моля те, не се втелявай!

Май, 2007

2009 © Пламен Петров – Blogatstvo.com